

Cauza C-57/21

Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție

Data depunerii:

1 februarie 2021

Instanța de trimitere:

Nejvyšší soud (Republica Cehă)

Data deciziei de trimitere:

16 decembrie 2020

Reclamantă:

RegioJet a.s.

Pârâtă:

České dráhy, a.s.

Intervenientă:

Česká republika – Ministerstvo dopravy

Obiectul procedurii principale

Cererea de divulgare a conținutului unor documente deținute de pârâtă și de Ministerul Transportului în cadrul procedurii de soluționare a pretinsului prejudiciu suferit de reclamantă în urma abuzului de poziție dominantă din partea pârâtei

Obiectul și temeiul juridic al procedurii preliminare

Interpretarea Directivei 2014/104/UE

Articolul 267 TFUE

Întrebările preliminare

1. Este în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2014/104/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind anumite norme care guvernează acțiunile de despăgubire în temeiul dreptului intern în cazul încălcărilor dispozițiilor legislației în materie de concurență a statelor membre și a Uniunii Europene (denumită în continuare „directiva”), modalitatea procedurală în care instanța obligă la divulgarea probelor, în pofida faptului că, concomitent, Comisia desfășoară o procedură în vederea adoptării unei decizii în temeiul capitolului III din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (denumit în continuare „regulamentul”), ceea ce duce la suspendarea de către instanță, pe această bază, a acțiunii privind repararea prejudiciului provocat de încălcarea dispozițiilor de drept în materie de concurență?
2. Interpretarea articolului 6 alineatul (5) litera (a) și a articolului 6 alineatul (9) din directivă se opune unei reglementări interne care limitează divulgarea tuturor informațiilor prezentate în cadrul procedurii la cererea autorității în materie de concurență, de asemenea, în cazul informațiilor pe care o parte a procedurii este obligată să le creeze și să le păstreze (sau le creează și păstrează) în temeiul altor dispoziții legale, indiferent de procedura privind încălcarea dreptului concurenței?
3. Situația în care autoritatea națională în materie de concurență suspendă acțiunea în momentul în care numai Comisia inițiază procedura de adoptare a deciziei în temeiul capitolului III din regulament se poate considera de asemenea a fi o încheiere a procedurii într-un alt fel, în sensul articolului 6 alineatul (5) din directivă?
4. Luând în considerare funcția și obiectivele directivei, este în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) coroborat cu articolul 6 alineatul (5) din directivă modalitatea procedurală adoptată de instanța națională prin care aceasta aplică reglementarea națională care transpune articolul 6 alineatul (7) prin analogie cu unele categorii de informații, precum informațiile menționate la articolul 6 alineatul (5) din directivă, adică dispune divulgarea probelor cu mențiunea că instanța va analiza dacă măsurile de cercetare judecătorească includ informațiile care au fost colectate de o persoană fizică sau juridică în mod specific în cadrul procedurilor desfășurate de o autoritate în materie de concurență (în sensul articolului 6 alineatul (5) [lit. (a)] din directivă) doar după divulgarea acestor probe?
5. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară - articolul 5 alineatul (4) din directivă trebuie interpretat în sensul că aplicarea de către instanță a unor măsuri eficiente de protecție a informațiilor confidențiale poate duce la excluderea accesului reclamantului sau al altor părți la procedură, precum și al împuterniciților acestora la conținutul probelor divulgate, înainte ca instanța să se

pronunțe definitiv dacă probele divulgate sau unele dintre acestea se pot include în categoria probelor conform cu articolul 6 alineatul (5) litera (a) din directivă?

Dispozițiile dreptului Uniunii invocate

Directiva 2014/104/UE a Parlamentului European și a Consiliului, articolul 2 punctul (17), articolul 5 alineatele (1) și (4), articolul 6 alineatele (5), (7) și (9); considerentele (25), (27) și (28)

Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului

Dispozițiile dreptului național invocate

Zákon č. 262/2017 Sb., o náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže (Legea nr. 262/2017 privind despăgubirile în cazul încălcărilor dreptului concurenței, denumită în continuare „Legea nr. 262/2017”), articolul 2 alineatul 2 și punctele 10–18

Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže (Legea nr. 143/2001 privind protecția concurenței, denumită în continuare „Legea nr. 143/2001”), articolul 11 alineatul 1, articolul 21ca alineatul 2

Descrierea succintă a situației de fapt și a procedurii desfășurate

- 1 În prezenta cauză reclamanta solicită repararea prejudiciului de către pârâtă, prejudiciu pe care l-ar fi suferit în urma abuzului de poziție dominantă [din partea pârâtei]. Întrebările preliminare au apărut în cadrul unui recurs în cadrul căruia pârâta a atacat hotărârile instanțelor inferioare referitoare la cererea reclamantei din 11 octombrie 2017 privind divulgarea de documente conform cu articolul 10 și următoarele, precum și cu articolul 18 din Legea nr. 262/2017.
- 2 Prin cererea sus-menționată reclamanta solicită, în scopul procedurii desfășurate de Městský soud v Praze (Tribunalul Municipal din Praga, Republica Cehă, denumit în continuare „prima instanță”), în primul rând, divulgarea de documente care, în opinia acesteia, sunt deținute de către pârâtă, printre care listele detaliate și rapoartele privind transportul public feroviar, adică documentele contabile referitoare la zona comercială a activității pârâtei și, în al doilea rând, divulgarea de documente deținute de Ministerstvo dopravy České republiky (Ministerul Transportului al Republicii Cehe, Republica Cehă).
- 3 Prin decizia din 14 martie 2018, prima instanță a cerut pârâtei să divulge probele prin anexarea la dosarul cauzei a unui set de documente care includeau nu numai informațiile pregătite de către pârâtă în mod specific în cadrul procedurii desfășurate de Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (Oficiul Concurenței, Republica Cehă, denumit în continuare „Oficiul”), ci și informațiile care sunt create și păstrate în mod obligatoriu indiferent de această procedură, de exemplu

listele detaliate referitoare la legăturile feroviare, rapoartele trimestriale privind transportul public feroviar sau lista legăturilor comerciale operate de către pârâtă.

- 4 Prima instanță a respins în rest cererea reclamantei privind divulgarea documentelor contabile referitoare la zona comercială a activității pârâtei, precum și cererea de divulgare a conținutului proceselor verbale din ședințele consiliului de administrație al pârâtei din perioada septembrie-octombrie 2011 și a obligat Republica Cehă - Ministerstvo dopravy (Ministerul Transportului) să prezinte alte date statistice și informații.
- 5 În legătură cu cererea de divulgare a probelor, Oficiul a indicat că la 25 ianuarie 2012 a inițiat din oficiu procedura administrativă împotriva pârâtei având în vedere o posibilă încălcare a articolului 11 alineatul 1 din Legea nr. 143/2001. Referitor la divulgarea propriu-zisă a documentelor cerute, Oficiul a constatat că în conformitate cu articolul 21ca alineatul 2 din Legea nr. 143/2001, documentele și informațiile pregătite și prezentate în cadrul procedurii administrative desfășurate în materie de concurență sau de supraveghere realizată de către Oficiu conform articolului 20 alineatul 1 din Legea nr. 143/2001, precum și documentele și informațiile pregătite de către Oficiu în aceste scopuri pot fi divulgate autorităților publice abia după încheierea procedurii de investigare sau după ce decizia Oficiului privind încheierea procedurii administrative dobândește forță executorie. Alte documente cerute de reclamantă, de asemenea, se află în categoria acestora care constituie un set complet de documente, iar divulgarea conținutului acestora ar putea provoca diminuarea nivelului de eficacitate a politicii de sancționare a încălcărilor dreptului concurenței.
- 6 Din opinia Oficiului reiese de asemenea că procedura administrativă desfășurată de către acest oficiu a fost suspendată la 14 noiembrie 2016 pentru că la 10 noiembrie 2016 Comisia a inițiat procedura conform cu articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei în cazul AT.40156 - Czech Rail, procedura referindu-se la aceeași situație de fapt precum cea vizată de procedura administrativă desfășurată de către Oficiu împotriva pârâtei. Prin urmare, Oficiul nu întreprinde nicio măsură în cadrul procedurii administrative pentru adoptarea deciziei în cauză și, în general, nu dispune de informații actuale și complete nici privind măsurile întreprinse de către Comisie în cadrul procedurii acesteia, nici privind documentele colectate de către Comisie în cadrul acestei proceduri.
- 7 În scrisoarea din 26 februarie 2018 Comisia Europeană - Direcția Generală Concurență a subliniat că dispunând divulgarea măsurilor de cercetare judecătorească pentru protejarea intereselor divulgate ale tuturor părților la procedură și ale terților, instanța ar trebui să aplice în mod special principiul proporționalității și să dispună măsurile de protecție a unor astfel de informații. Comisia a recomandat suspendarea procedurii în despăgubire.
- 8 Prin decizia din 19 decembrie 2018 prima instanță a suspendat procedura în despăgubire până la încheierea procedurii antitrust inițiate de către Comisie în cazul AT.40156 - Czech Rail.

- 9 Prin decizia sa din 29 noiembrie 2019, Vrchní soud v Praze (Curtea de Apel din Praga, Republica Cehă), în calitate de instanță de apel, a confirmat decizia primei instanțe, iar pentru protejarea probelor divulgate a adoptat măsurile conform cărora aceste probe vor fi depuse în depozit judiciar și vor fi divulgate numai părților [la procedură], împuterniciților acestora și experților pe baza unei cereri în scris incluzând motivarea și cu acordul prealabil al judecătorului. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs de către pârâtă.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

- 10 Instanța de recurs sesizată cu recursul a decis că pentru a soluționa cauza este necesară interpretarea următoarelor aspecte: (i.) În perioada de suspendare a procedurii instanța poate adopta decizii, adică în speță decizia privind divulgarea măsurilor de cercetare judecătorească? (ii.) Instanța poate obliga pârâtul să divulge informații confidențiale conform cu articolul 2 alineatul 2 litera c) din Legea nr. 262/2017 înainte de încheierea procedurii administrative, cu mențiunea că doar ulterior divulgării documentelor de către pârât, prima instanță va decide dacă într-adevăr acestea constituie informații în sensul articolului 2 alineatul 2 litera c) din Legea 262/2017 și, eventual, nu va divulga conținutul acestora solicitantului? (iii.) Având în vedere categoria de informații detaliată la articolul 2 alineatul 2 litera c) din Legea 262/2017, acest articol se opune directivei? (iv.) A fost legală procedura desfășurată de instanțele naționale prin care acestea ar dispune divulgarea unor probe anume și adoptarea măsurilor de protecție a acestora? Soluționarea acestor aspecte necesită, de asemenea, aplicarea legislației naționale care transpune cerințele directivei și, prin urmare, este necesar să se răspundă la întrebările preliminare privind interpretarea acestora.

Cu privire la prima întrebare

- 11 Articolul 5 alineatul (1) din directivă obligă statele membre să asigure că instanțele naționale, în cadrul unor proceduri în despăgubire, au posibilitatea de a obliga pârâtul sau terțul să divulge probele importante de care dispun.
- 12 Totodată însă, conform articolului 9 alineatul (1) din directivă, statele membre se asigură că o încălcare a legislației în materie de concurență constatată printr-o decizie definitivă a unei autorități naționale în materie de concurență sau a unei instanțe de control judiciar se consideră a fi stabilită în mod irefutabil în scopul unei acțiuni în despăgubire introduse în fața instanțelor lor naționale în temeiul articolului 101 sau al articolului 102 TFUE sau în temeiul legislației naționale în materie de concurență.
- 13 Potrivit articolului 11 alineatul (6) din regulament, inițierea de către Comisie a procedurilor în vederea adoptării unei decizii în temeiul capitolului III privează autoritățile de concurență ale statelor membre de competența lor de a aplica articolele 81 și 82 din tratat.

- 14 Prin urmare, articolul 27 alineatul 1 din Legea nr. 262/2017 prevede că, în cadrul procedurii în despăgubire, instanța este legată prin hotărârea unei alte instanțe, a Oficiului și a Comisiei în ceea ce privește decizia dacă a avut loc o restrângere a concurenței și persoana autorului acesteia.
- 15 Din acest motiv, procedura în prezenta cauză a fost suspendată până la finalizarea procedurii antitrust desfășurate de Comisie în cazul AT.40156 - Czech Rail.
- 16 Or, conținutul articolului 5 alineatul (1) din directivă permite, în principiu, două posibilități de interpretare a corelației dintre procedura judecătorească în despăgubire (pe de o parte) și decizia privind obligația de divulgare a probelor (pe de altă parte).
- 17 Conform cu prima interpretare posibilă, decizia prin care se dispune divulgarea unor probe ar putea fi tratată drept o parte din procedura de cercetare judecătorească în cadrul procedurii judecătorești în despăgubire și, prin urmare, în cazul suspendării acestei proceduri judecătorești, nu este posibilă adoptarea deciziei de divulgare a unor probe.
- 18 În cazul celei de a doua interpretări, decizia de obligare la divulgarea unor probe se poate considera a fi o procedură specială de sine stătătoare (eventual o acțiune de sine stătătoare) *sui generis*, care nu este legată direct de procedura de cercetare judecătorească din cadrul procedurii judecătorești în despăgubire, și, prin urmare, este posibilă adoptarea deciziei de divulgare a unor probe, de asemenea, în cazul în care procedura judecătorească în despăgubire este suspendată.
- 19 Or, esența întrebării se referă la aspectul dacă durata procedurii în fața Comisiei în temeiul capitolului III din regulament și suspendarea procedurii judecătorești în despăgubire împiedică adoptarea deciziei de divulgare a unor probe conform cu articolul 5 alineatul (1) din directivă.

Cu privire la a doua întrebare

- 20 Articolul 6 alineatul (5) litera (a) din directivă prevede un regim special de divulgare a probelor care conțin „informații care au fost pregătite de o persoană fizică sau juridică în mod specific în cadrul procedurilor desfășurate de o autoritate în materie de concurență”.
- 21 Transpunerea principiului menționat a fost realizată în temeiul articolului 16 alineatul 3 (articolul 15 alineatul 4) coroborat cu articolul 2 alineatul 2 litera c) din Legea nr. 262/2017, conform căruia prin informațiile confidențiale protejate prin obligația de păstrare a confidențialității se înțeleg (printre altele) documentele și informațiile care au fost prezentate în mod specific în cadrul procedurii administrative sau de realizarea supravegherii de către autoritatea de concurență.
- 22 Interpretarea gramaticală a principiului transpus duce la concluzia că, în conformitate cu Legea nr. 262/2017, limitarea divulgării de probe pentru perioada

în care se desfășoară procedura unei autorități de concurență se referă la informațiile care au fost prezentate autorității de concurență.

- 23 Însă interpretarea gramaticală a aceluiași principiu exprimat în directivă duce la concluzia că protecția este aplicabilă doar informațiilor pregătite în mod specific în vederea procedurii, prin urmare nu se referă la toate informațiile depuse în acest scop.
- 24 Potrivit unei jurisprudențe constante, formularea utilizată în una dintre versiunile lingvistice ale unei dispoziții de drept al Uniunii nu poate constitui singurul temei pentru interpretarea acestei dispoziții și nici nu se poate atribui respectivei formulări un caracter prioritar în raport cu celelalte versiuni lingvistice. Dispozițiile dreptului Uniunii trebuie astfel interpretate și aplicate în mod uniform, în lumina versiunilor existente în toate limbile Uniunii Europene (Hotărârea din 6 iunie 2018, Tarragó da Silveira, C-250/17, EU:C:2018:398, punctul 20).
- 25 Or, trebuie menționat faptul că sensul asemănător reiese din versiunea engleză a articolului 6 alineatul (5) litera (a) din directivă care în acest aspect prevede astfel: „Information (...) prepared (...) specifically for the proceedings (...)”, precum și din versiunea germană care prevede: „Informationen, die (...) für das (...) Verfahren erstellt wurden”, sau din versiunea slovacă: „informácie, ktoré fyzická alebo právnická osoba vypracovala osobitne na účely konania (...)”.
- 26 Esența celei de a doua întrebări se referă la faptul dacă articolul 6 alineatul (5) litera (a) și articolul 6 alineatul (9) din directivă trebuie interpretate în sensul că se opun adoptării unor dispoziții naționale care extind informațiile excluse de la divulgare în timpul procedurii desfășurate în fața unei autorități de concurență.
- 27 Conform jurisprudenței consacrate a Curții de Justiție, la interpretarea unei dispoziții de drept al Uniunii trebuie luate în considerare nu numai textul acesteia dar și contextul și scopurile reglementării din care dispoziția în cauză face parte. Geneza unei dispoziții a dreptului Uniunii poate de asemenea să ofere elemente importante pentru interpretarea acesteia (a se vedea de exemplu Hotărârea din 3 octombrie 2013, Inuit Tapiriit Kanatami și alții/Parlamentul și Consiliul, C-583/11, EU:C:2013:625).
- 28 Problema categoriilor de informații divulgate este întemeiată pe o evaluare comparativă a intereselor care se opun într- o anumită situație, și anume cele care ar fi favorizate de divulgarea documentelor în cauză și cele care ar fi amenințate de această divulgare (Hotărârile din 14 noiembrie 2013 în cauzele conexe LPN și Finlanda/Comisia, C-514/11 P și C-605/11 P, EU:C:2013:738, punctul 42; din 27 februarie 2014 Comisia/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, punctul 63). Totodată, pe de o parte este vorba despre interesul care constă în sprijinirea acțiunilor în despăgubire la nivel privat și accesul la documentele semnificative. Pe de altă parte însă este vorba despre interesul care constă în asigurarea eficace a respectării legislației în materie de concurență la nivel public.

- 29 Pentru interpretarea restrictivă a categoriilor de informații excluse de la divulgare în cadrul procedurii în fața autorității de concurență pledează principalele obiective ale directivei, printre care facilitarea accesului la realizarea dreptului de soluționare a prejudiciului în urma unui comportament anticoncurențial.
- 30 O asemenea concluzie reiese și din articolul 2 punctul 17 din directivă conform căruia informații preexistente înseamnă probe care există indiferent de procedurile unei autorități în materie de concurență, indiferent dacă aceste informații se află sau nu în dosarul unei autorități în materie de concurență.
- 31 Acelei concluzii corespunde articolul 6 alineatul (9) din directivă conform căruia divulgarea de probe de la dosarul unei autorități în materie de concurență care nu se încadrează în niciuna dintre categoriile enumerate în prezentul articol poate fi dispusă în cadrul acțiunilor în despăgubire în orice moment [fără a aduce atingere prezentului articol - această mențiune lipsește în versiunea poloneză a acestei dispoziții].
- 32 În acest sens, instanța de trimitere consideră însă că probelor care au ca scop dovedirea unor „informații preexistente” în sensul articolului 2 punctul (17) din directivă nu se poate aplica regimul special pentru măsurile de cercetare judecătorească care includ „informații care au fost pregătite de o persoană fizică sau juridică în mod specific în cadrul procedurilor desfășurate de o autoritate în materie de concurență” în sensul articolului 6 alineatul (5) litera (a) din directivă nici în cazul în care acestea se află în dosarul autorității de concurență. Asemenea informații existente pot fi divulgate în orice moment adică și în timpul procedurii desfășurate în fața autorității de concurență, cu mențiunea că divulgarea acestora ar trebui să fie proporțională în sensul articolului 5 alineatul (3) din directivă (articolul 10 alineatul 1 din Legea nr. 262/2017). Acest aspect se referă de asemenea la probe incluse în dosarul unei autorități în materie de concurență.
- 33 Această concluzie o confirmă considerentul (25) din directivă, conform căruia informațiile care au fost pregătite de către o parte la procedurile respective pot fi divulgate în cadrul acțiunilor în despăgubire numai după ce autoritatea în materie de concurență și-a încheiat procedurile, de exemplu, prin adoptarea unei decizii în temeiul articolului 5 sau al capitolului III din regulament.
- 34 De asemenea, conform cu considerentul (27) din directivă normele prevăzute în prezenta directivă privind divulgarea documentelor, altele decât declarațiile de clemență și propunerile de încheiere a unei tranzacții, asigură părților prejudiciate suficiente alte posibilități de a obține acces la probele relevante necesare pentru pregătirea acțiunilor lor în despăgubire. Conform considerentului (28) din directivă, instanțele naționale ar trebui să poată solicita, în orice moment, în cadrul unei acțiuni în despăgubire, divulgarea probelor preexistente.
- 35 Prin urmare, se poate admite că informațiile în sensul articolului 6 alineatul (5) din directivă [articolul 2 alineatul 2 litera c) din Legea nr. 262/2017] trebuie interpretate drept excepții care derogă de la principiul de divulgare de informații

care trebuie interpretate în mod strict (Hotărârile din 17 octombrie 2013, Consiliul/Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, punctul 30; din 3 iulie 2014, Consiliul/in't Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, punctul 48).

Cu privire la a treia întrebare

- 36 Conform cu articolul 15 alineatul 4 și articolul 16 alineatul 3 din Legea nr. 262/2017 documentele care conțin informații confidențiale în sensul articolului 2 alineatul 2 litera c) din această lege pot fi divulgate numai după încheierea procedurii de investigare sau după ce decizia autorității în materie de concurență privind încheierea procedurii administrative dobândește forță executorie.
- 37 Acest aspect se referă la transpunerea articolului 6 alineatul (5) [litera (a)] din directivă conform căruia instanțele naționale pot dispune divulgarea informațiilor care au fost pregătite de o persoană fizică sau juridică în mod specific în cadrul procedurilor desfășurate de o autoritate în materie de concurență numai după ce autoritatea în materie de concurență, prin adoptarea unei decizii sau într-un alt mod, și-a încheiat procedurile.
- 38 Conform cu considerentul (25) din directivă, autoritatea în materie de concurență își poate încheia procedurile prin adoptarea unei decizii în temeiul articolului 5 sau al capitolului III din regulament cu excepția deciziilor privind măsuri provizorii.
- 39 Întrebarea adresată necesită, în esență, aprecierea dacă prin încheierea procedurii într-un alt fel în sensul articolului 6 alineatul (5) din directivă se poate înțelege situația în care autoritatea națională în materie de concurență a suspendat procedura fiindcă, conform cu articolul 11 alineatul (6) din regulament, a fost privată de competența sa de a aplica articolele 101 și 102 TFUE dată fiind inițierea de către Comisie a procedurii de adoptarea deciziei în temeiul capitolului III din regulament. Dacă răspunsul ar fi afirmativ, informațiile menționate la articolul 6 alineatul (5) [litera (a)] din directivă pregătite în cadrul procedurii desfășurate de către autoritatea națională în materie de concurență sunt protejate și în cadrul procedurii în fața Comisiei?

Cu privire la a patra întrebare

- 40 La articolul 6 alineatul (7) directiva prevede un regim special de verificare dacă probele la care se referă cererea de divulgare includ declarațiile de clemență și propunerile de încheiere a unei tranzacții (articolul 6 alineatul (6) din directivă).
- 41 Conform acestui principiu care reiese din directivă, reclamantul poate solicita accesul unei instanțe naționale la anumite categorii de probe excluse [de la divulgare] pentru a verifica dacă informațiile incluse în acestea se încadrează în categoria de probe excluse.

- 42 Acest principiu a fost transpus la articolul 15 alineatele 1-3 din Legea nr. 262/2017.
- 43 În cazul categoriilor de probe menționate la articolul 6 alineatul (5) litera (a) din directivă, directiva nu prevede în mod detaliat procedura de verificare de către instanță dacă probele a căror divulgare este cerută conțin sau nu informații care au fost pregătite de o persoană fizică sau juridică în mod specific în cadrul procedurilor desfășurate de o autoritate în materie de concurență.
- 44 Prin urmare, dacă persoana obligată să divulge probele face trimitere la exceptarea în temeiul articolului 6 alineatul (5) litera (a) din directivă [respectiv la articolul 2 alineatul 2 litera (c) din Legea nr. 262/2017] și refuză să divulge aceste informații pe durata procedurii desfășurate în fața autorității de concurență, instanța nu dispune de măsuri care permit să aprecieze dacă probele cerute conțin sau nu informațiile care au fost pregătite de o persoană fizică sau juridică în mod specific în cadrul procedurilor desfășurate de o autoritate de concurență.
- 45 Esența acestei întrebări se referă la faptul dacă instanța poate solicita părții obligate să prezinte proba pentru a verifica dacă aceasta conține sau nu informații care au fost pregătite de o persoană fizică sau juridică în mod specific în cadrul procedurilor desfășurate de o autoritate în materie de concurență în sensul articolului 6 alineatul 5 litera (a) din directivă.

Cu privire la a cincea întrebare

- 46 Conform cu articolul 5 alineatul (4) din directivă, statele membre se asigură că, atunci când obligă la divulgarea de informații confidențiale, instanțele naționale au la dispoziție măsuri efective de protecție a acestor informații.
- 47 Fără îndoială informațiile divulgate de către pârât (sau terț) pot, în funcție de circumstanțele în speță, să aibă caracter confidențial într-o astfel de măsură încât excluderea sau limitarea accesului terților la aceste informații să fie în interesul pârâtului, dar și al reclamantului sau al altor părți la procedură sau al împuterniciților acestora. De asemenea, la considerentul (23) din directivă se acordă o deosebită atenție problemei investigațiilor aleatorii legate de aspectul sus-menționat.
- 48 Totodată însă unul dintre principalele drepturi procedurale ale participanților la proceduri care reiese din reglementarea națională a procedurii civile este dreptul la consultarea dosarului și efectuarea de copii. Este o manifestare a dreptului la un proces echitabil în sensul larg al acestei noțiuni (a se vedea de asemenea articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene) al cărui element constituie în principiu și dreptul părților la procedura civilă să acceseze informațiile privind procedura desfășurată împotriva acestora.
- 49 Așadar, esența acestei întrebări se limitează la interpretarea conflictului între interesele divergente susmenționate și anume între interesul reclamantei de a

asigura probele necesare pentru executarea dreptului acesteia în cadrul procedurii judecătorești în ceea ce privește soluționarea prejudiciului în urma încălcării unor dispoziții de drept în materie de concurență, inclusiv dreptului reclamantului la consultarea dosarului și accesul la informații privind procedura desfășurată, și interesul pârâtului (sau al unui terț) de a păstra confidențiale informațiile divulgate, inclusiv (cel puțin pentru o perioadă) față de reclamant.

DOCUMENT DE LUCRU